

SVJETIONIK

periodični magazin Zajednice Mondo Nuovo

METADON,
HEPTANON,
SUBUTEX...

Lijekovi ili...sredstva koja
uzrokuju još veću ovisnost?





U OVOM BROJU



SVJETIONIK
Hrvatsko izdanje magazina
IL FARO
La luce di un Mondo Nuovo
Dvomjesečno izdanje
Zajednica Mondo Nuovo
god. I , br.10 - ožujak / travanj

UREDNIŠTVO: Zajednica Mondo Nuovo
Nunić bb; 22305 Kistanje
tel: 022 785 8580, fax: 022 785 8581
e-mail: ivana.buterin@ri.htnet.hr
Web: www.mondo-nuovo.hr

Naklada: 1000 kom.
Tisk: Tiskara Malenica d.o.o.

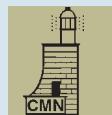
Izdavač
Zajednica Mondo Nuovo

Glavni urednik
Alessandro Diottasi

Uredništvo
Ivana Buterin
Jurica Gluić

Grafička priprema
Jurica Gluić
Zajednica Mondo Nuovo

- 3 **UVODNIK**
Metadon, Subotex, heptanon
U teoriji lijekovi, no u praksi...?
*Jurica Gluić
- 4 **ŽIVOT I ZAJEDNICA**
Opasnosti prijevremenog izlaska iz terapijske zajednice
*Ivana Buterin
- 6 **DA LI ZNAŠ?**
Marihuana i njezine posljedice na društveni život
*Redakcijski uradak
- 8 **ŽIVOT I ZAJEDNICA**
Nasilje medu mladima
*Dr. psih. Giulia Baragliu
- 10 **ŽIVOT I ZAJEDNICA**
Najgore je gurati glavu u pjesak
*Ana Gluić
- 11 **ŽIVOT I ZAJEDNICA**
Zajednica pomaže i nama roditeljima
*Luiza Zečević
- 12 **ŽIVOT U ZAJEDNICI**
Dnevnići-isječci iz života Zajednice
- 13 **ŽIVOT I ZAJEDNICA**
Bole je davati nego primati
*Franko Soldo
- 14 **ŽIVOT I ZAJEDNICA**
Savjetovalište vođeno od jedne majke
*Zdenka Adamek
- 15 **ŽIVOT I ZAJEDNICA**
Osmijeh je bio odgovor bez puno pitanja
*Marija Švajcer



Metadon, heptanon, subutex

U teoriji lijekovi, no u praksi...?

Jurica Gluić

U posljednje vrijeme stalno govorimo o problemu ovisnosti te kako naći rješenje da bi se stalo na kraj toj nemanji koja je "napala" cijeli svijet. Iz našega kutka gledanja nema baš mnogo izbora, jer jedino u zajednici smo uspjeli apstinirati (autor ovoga teksta, s kojim se slažu dečki koji su trenutno u programu zajednice). Do ovoga zaključka i nije nam bilo teško doći jer smo sve ostale načine isprobali na vlastitoj koži.

Ukratko vam želim opisati naša iskustva "liječenja" pomoću metadona. U našoj zajednici malo je mladića koji nisu bili na metadonskom programu, a iskustva sviju su identična. Metadon ili heptanon nam nisu mnogo pomogli. Da budemo do kraja iskreni stanje se je samo pogoršalo. Još je gora stvar sa subotexom, novijim tzv. lijekom.

Ranije smo bili ovisni o heroinu, a nakon metadonske ili terapije subotexom, navukli bi se i na te "lijekove" samo što bi kriza bila tri puta veća nego od heroina.

Autor ovoga teksta bi osobno odlazio kod liječnika i tražio bi tri puta veću terapiju nego što mi je bila potrebna i moje želje bi bile ispunjene bez većih problema. Tada sam bio uvjeren da radim dobru stvar, te sam na sav glas hvalio liječnika i metadonski program. Normalno da mi je tada išlo na ruku uzimati metadone jer na taj način svakoga dana u jedanaest sati ujutro mi je bila osigurana droga koju nisam morao plaćati. Naravno da sam i tokom metadonske terapije redovno uzimao i heroin, te sam terapiju povećavao i smanjivao kako sam ja htio. Zanimanje liječnika za moj stvarni problem i nije bilo veliko, jer je bilo jedino važno da ne stvaram probleme. Višak metadona kojega bih dobijao legalno od doktora, razmjenjivao bih sa dilerima za heroin. Ako uopće trebam ovo i spominjati ovo je očiti dokaz da su metadon (heptanon) i subotex droga kao i svaka druga. Ova priča je trajala godinama, dok nisam uvidio da ne mogu više na taj način funkcionirati i da se stanje sve više pogoršava. Preko metadona sam morao uzimati sve više heroina. Ujutro kada bi se probudio nisam više mogao funkcionirati bez da uzmem terapiju od "svoga doktora". Što vam s ovom pričom želim reći? Ništa. Razmislite sami i zaključite kakva je to terapija koja samo pogoršava stvari, a koju nam tako revno zagovaraju naši "medicinski stručnjaci". U teoriji možda i postoji nuda za ovakvom vrstom izliječenja. U strogo kontroliranim uvjetima, teoretski, možda bi se netko i mogao skinuti s heroina uz pomoć ovih lijekova, ali nažalost realnost je sasvim drugačija.

Ulica ne poznaje teoriju, samo očajničku želju za drogom. Heroin ili "medicinska terapija"? Svejedno.

U zajednici nema zamjenske terapije, ali je ovdje netko tko ti uistinu želi pomoći. Prošli smo isti put...





SVJETIONIK

Život i Zajednica

Opasnosti prijevremenog izlaska iz terapijske zajednice

Ivana Buterin

Roditelji me često pitaju zašto njihovo dijete napušta terapijsku zajednicu tj. što mu se ne sviđa u terapijskoj zajednici, da li se s kim posvađao, da li mu je operater rekao koju krvu riječ itd. Često se traži "opravdanje" za djetetovo napuštanje terapijskog programa pa se nerijetko dogodi da roditelji imaju primjedbe na rad terapijske zajednice kako bi se opravdali djetetovi postupci. Roditelji imaju pravo pitati i tražiti objašnjenje određenog postupka i na to ćemo im uvijek odgovoriti i dati dodatna objašnjenja. Međutim, roditelji se moraju suočiti i s istinom o svom djetetu i ne smiju se zaštitnički odnositi prema djetetu jer to je osobina koju dijete-ovisnik jako dobro poznaje i iskorištava na negativan način. Stoga, kada napušta terapijsku zajednicu uvijek je netko drugi kriv i traže bilo kakvo opravdanje za svoj izlazak. Koja je prava istina? Istina je da dijete-ovisnik nije motiviran za program rehabilitacije i odvikavanja u terapijskoj zajednici tj. kada shvati da treba raditi na sebi i svojoj osobnosti tj.

upoznavati samog sebe i prihvati samog sebe sa svim manama i vrlinama, ulazi u njega strah tj. ne želi se suočavati sa samim sobom i u tom trenutku odlučuje izaći iz terapijske zajednice. Kada kaže da želi izaći iz terapijske zajednice, osoblje terapijske zajednice i svi dečki koji su u programu nastoje učiniti sve kako bi se promijenila navedena odluka.

Dakle, kako se puno razgovara i ukazuje dečku da je ta odluka pogrešna, da se radi o trenutnoj krizi koja je normalna za tu fazu programa, da razmisli, da nije rješio svoje probleme i da ukoliko napusti Zajednicu da će se prije ili kasnije morati suočiti s navedenim problemima. Također, ukoliko ne mijenja odluku, zovu se i roditelji da porazgovaraju sa sinom jer ponekad i jedan telefonski razgovor dovodi do promjene odluke o izlasku. Međutim, ukoliko ne želi poslušati i roditelje i sve nas koji mu želimo samo pomoći, ne možemo ga, a i nemamo pravo držati protiv njegove volje u terapijskoj zajednici.

"RAZLOZI" ZBOG KOJEGA IZLAZE

Što mu ne odgovara u terapijskoj zajednici? Iskreno, ne odgovara mu ništa. Nervira ga dizanje ujutro u šest sati, zatim brijanje i pravljenje kreveta, sve obaveze koje mora obaviti, smeta ga

način na koji mu se nešto kaže itd. Uglavnom, pun je nervoze i nezadovoljstva, kritičan prema svima osim prema samom sebi, ne vidi se u terapijskoj zajednici jer to nije za njega tj. to je gubljenje vremena, on se više neće drogirati, on će pronaći posao, ne trebaju mu roditelji, on će sam živjeti svoj život...





...Terapijska zajednica Mondo Nuovo želi ostati u kontaktu s roditeljima i nakon što njihov sin prijevremeno napusti Zajednicu jer smatramo da im je tada potrebna pomoć i savjet još više nego dok je bio u Zajednici. Međutim, potrebno je da imamo iskren i otvoren odnos, a terapijska zajednica ne može pomoći ukoliko se krivnja za izlazak prebacuje na nekoga u terapijskoj zajednici tj. ukoliko roditelji žele vjerovati opravdanjima svojega djeteta...

To je priča koju sam čula nebrojeno puta samo je drugo ime, ali je priča uvijek ista. Na žalost, ne žele učiti na pogreškama drugih dečki i odlaze iz terapijske zajednice. Kada dijete napusti terapijsku zajednicu prije vremena, to je šok za svakog roditelja i situacija s kojom se roditelji moraju suočiti i znam da im nije lako. Terapijska zajednica Mondo Nuovo želi ostati u kontaktu s roditeljima i nakon što dijete napusti Zajednicu jer smatramo da im je tada potrebna pomoć i savjet još više nego dok je dijete bilo u Zajednici. Međutim, potrebno je da imamo iskren i otvoren odnos, a terapijska zajednica ne može pomoći ukoliko se krivnja za izlazak prebacuje na nekoga u terapijskoj zajednici tj. ukoliko roditelji žele vjerovati opravdanjima svojega djeteta. Jako je bitno da roditelji prihvate istinu da dijete u tom trenutku nije motivirano za nastavak terapeutskog programa te da nema smisla siliti ga na ponovni ulazak u terapijsku zajednicu ukoliko navedena odluka nije sazrela u njemu. Nakon izlaska iz terapijske zajednice roditelji pitaju da li da izbace dijete iz kuće? Odluka o izbacivanju djeteta iz kuće mora biti osobna odluka svakog roditelja i na nju nitko ne može utjecati jer roditelji moraju odlučiti sami i biti uvjereni da je to u tom trenutku ispravna odluka. Bez obzira da li su dijete primili ili ne u kuću nakon izlaska iz Zajednice jako je bitno da roditelji budu dosljedni u svakoj odluci u ponašanju prema djetetu. To znači da ne smiju dopustiti da budu predmet manipulacije, da trebaju tražiti odgovorno ponašanje od djeteta ukoliko odmah nije došlo do recidiva (konzumiranja droge) što podrazumijeva zapošljavanje i ispunjavanje svakodnevnih obveza. Roditelji ne smiju raditi pogreške koji su radili prije kada su sve radili za svoje "dijete".



Ovaj izraz "dijete" koje ovdje često spominjem u ovom tekstu je inače osoba koja prosječno ima trideset godina te sama treba ispunjavati svoje obveze i odgovornosti.

Terapijska zajednica Mondo Nuovo poštuje svaku odluku roditelja i stoji i dalje na usluzi svim roditeljima za bilo koji savjet, pomoći i podršku. Bez obzira što je dijete napustilo terapijsku zajednicu, održavajte kontakte s terapijskom zajednicom jer kada dođu teški trenuci biti ćemo vam na pomoći, a kada dođu lijepi trenutci veseliti ćemo se zajedno.

Dragi roditelji, bez obzira što je dijete napustilo terapijsku zajednicu, on je i dalje naš i mi ga volimo i želimo vam pomoći da skupa pobijedimo njegovu ovisnost.

Stoga, želimo da u nama gledate iskrene prijatelje koji vam žele pomoći u borbi koja nije laka i znamo da i vi zaslužujete malo mira i sreće, ali ne zaboravite pravi prijatelj vam može pomoći samo ako vam govori istinu uz puno podrške i bez ikakvih predrasuda.



Marihuana i njezine posljedice na društveni život

Redakcijski uradak

Učenici koji puše kanabis dobivaju slabije ocjene, imaju manju mogućnost maturiranja u odnosu na njihove kolege koji ne puše. U Italiji više od 100 000 djece napušta školu, a 300 000 padne na godinu (u Hrvatskoj je taj omjer sličan s obzirom na broj stanovnika). Istraživanje je ukazalo da svake godine 145 000 učenika u Italiji kronično upotrebljava kanabis. Radnici koji upotrebljavaju ovo sredstvo češće imaju problema na poslu u odnosu na njihove kolege. Razne studije ustanovile su da radnici koji puše kanabis više izostaju s posla, sporiji su, imaju više nesreća i žalbi, te češće mijenjaju posao. Studija među općinskim radnicima ustanovila je da činovnici koji puše kanabis na poslu, ili izvan radnog vremena, pokazuju odbojnost u ponašanju, napuštaju posao bez dozvole, sanjare otvorenih očiju, rješavaju osobna pitanja za vrijeme radnog vremena, lošije obavljaju svoje zadaće s negativnim posljedicama na produktivnost i moral. Obzirom da kanabis kompromitira sposobnost učenja i pamćenja podataka, što je više korisnik rabi to je više nesposoban obavljati društvene, radne i intelektualne aktivnosti. Jedna studija analizirala je odrasle osobe na temelju njihovog korištenja kanabisa.

Oni koji su znatno koristili kanabis imali su puno niže rezultate u odnosu na matematičke sposobnosti i kapaciteta verbalnog izražavanja u odnosu na one koji nisu pušili navedenu drogu. Osim toga druga su istraživanja pokazala da negativni učinci kanabisa na pamćenje i učenje mogu trajati danima i tjednima nakon što su nestali najakutniji učinci navedene droge. Na primjer, studija koje je izvršena na 129 fakultetskih studenata ustanovila je da oni koji su ozbiljno koristili kanabis (oni koji su pušili marihuanu najmanje 27 do 30 dana prije studije) pokazali su znatne probleme u odnosu na radnje koje su zahtijevale pažnju, pamćenje i shvaćanje iako nisu koristili drogu u posljednja 24 sata. Uobičajeni korisnici kanabisa u ovoj studiji imali su veće probleme pažnje ili skretanje pažnje na nešto drugo, u registriranju, organizaciji i uporabi podataka u odnosu na one koji su koristili kanabis ne više od 3 puta u posljednjih 30 dana. Naposljeku, onaj koji puši kanabis jedanput dnevno radi na smanjenoj intelektualnoj razini cijelo vrijeme.





...Oni koji su znatno koristili kanabis imali su puno niže rezultate u odnosu na matematičke sposobnosti i kapacitete verbalnog izražavanja u odnosu na one koji nisu pušili navedenu drogu. Osim toga druga su istraživanja pokazala da negativni učinci kanabisa na pamćenje i učenje mogu trajati danima i tjednima nakon što su nestali najakutniji učinci navedene droge...

U posljednje vrijeme isti znanstvenici primijetili su da sposobnost pamćenja riječi iz popisa kod uobičajenih pušača kanabisa još uvijek je umanjena tijedan dana nakon prestanka uporabe, a vraća se u normalu tek nakon 4 tjedna. Druge studije pokazale su naknadne dokaze o učinku kanabisa na mozak da kod duže uporabe može drastično oštetiti osnovne kapacitete osobe. Znanstvenici su zadali studentima testove kako bi procijenili njihovu sposobnost u rješavanju problema i njihova emotivna svojstva. Rezultati su pokazali kako su studenti koji su već koristili alkohol te pušili kanabis bili u zaostatku u odnosu na njihove kolege. S vremenom je navedeno postalo znatno naglašenije. Analize povezuju uporabu kanabisa, neovisno o uporabi alkohola, s umanjenom sposobnošću niza skupina psiholoških sposobnosti koje ne dozvoljavaju pojedincu da zadrži samouvjerjenje i otežava postojanost u ostvarivanju svojih ciljeva.

KANABIS I VOŽNJA

Uporaba kanabisa otežava osobi pamćenje događaja i skretanje pažnje s jednog predmeta na drugi. K tome, THC prekida koordinaciju i ravnotežu vežući se s receptorima u malom mozgu te onom stranom mozga koja regulira ravnotežu, položaj i koordinaciju pokreta i vrijeme za reakciju. Preko svojih utjecaja na mozak i tijelo, intoksikacija od kanabisa može prouzročiti nesreće. Određene studije pokazuju da je skoro 6 do 10 posto žrtava smrtnih nesreća bilo pozitivno na THC. U mnogim od ovih slučajeva pronađena je i prisutnost alkohola.

Godine 2003 institut zdravstva Italije doznao je iz jednog ispitivanja da je jedna od 4 mlade osobe vozila najmanje jedanput pod utjecajem marihuane. (Ne vjerujemo da je situacija u Hrvatskoj išta bolja, ako ne i gora). Studija koju je vodio "National Highway Safety Administration" evidentirala je da jedna doza kanabisa, čak i umjerena, iskriviljuje sposobnost vožnje. Osim toga, ako se jedna doza, čak i najmanja, uzima zajedno s alkoholom učinci droge znatno su viši u odnosu na učinke koji proizlaze od uzimanja samo jedne od navedenih droga.



Pokazatelji koji su primjenjivani kod navedenog testiranja uključivali su vrijeme reakcije, vidno polje vozača (vozač koji kontrolira poprečne ulice), te sposobnost percepcije ili odgovor na promjene brzine drugih vozila. Zbroj tih pokazatelja kod vozača koji su koristili marihuanu ili hašiš bio je poražavajući.



Nasilje među mladima

Dr. psih. Giulia Baragliu

Uposljednje vrijeme događaju se brojne, začudujuće i okrutne epizode nasilja među mladima koje dovode do opasnosti da postanu svakodnevne. To su epizode koje "uništavaju" na tisuće života mlađih osoba. Nasilje je fenomen koji se sastoji od psiholoških slabosti, nereda u odgoju i kukavičluka. U krizi moralnih vrijednosti, u nedostatku pozitivnih uzora tijekom odrastanja te u površnim društvenim odnosima, mlađi riskiraju da popune praznine unutar sebe sa drogom, antisocijalnim ponašanjem te s agresivnošću koja ih uzbuduje. Život bez osjećaja, nedostatak ljubavi, monostruzna ravnodušnost, neosjetljivost, "hladno" srce,...iskazuju očajan nemar prema vlastitom Ja, prema drugima i prema cijelom svijetu. Mlađi snose posljedice potpunog nedostatka emocionalnog odgoja kojeg odrasli nisu u stanju pružiti. Osjećaji više ne postoje. Postoji samo tužna ravnodušnost prema svemu.



Ne postojanje osjećaja je posljedica duševnog nezadovoljstva koje stvara mržnju. Mržnja koja se usmjeruje na samog sebe i sve druge osobe oko sebe. U esenciji čovjeka nema mržnje nego postoji potreba za ljubavlju, potreba za prisutnošću drugih osoba oko sebe kako bi se moglo živjeti. Ljubav znači prisutnost druge osobe, u početku su to roditelji, a zatim i drugi. Svaki čovjek pa i najuravnoteženiji ima svoje trenutke mržnje. Postoje demoni unutar nas koji postanu predmet naše mržnje. To su neke naše unutarnje fikcije, stroge i neumoljive. Mržnja je depresivna i povećava našu osamljenost, dakle, našu slabost i često se odnosimo s mržnjom prema drugima, a zapravo tu mržnju namjenjujemo sebi. Dobar odnos sa sobom je potreban kako bi se drugima mogla posvjedočiti ljubav i nježnost. "Potrebno je voljeti sebe kako bi mogli voljeti druge."

Frustracija, uznemireni strah, nemogućnost prevladavanja djetinjastih impotencija su duboki znakovi konflikata unutar sebe i nesretnog djetinjstva. Svaka osoba se razvija u jednom racionalnom kontekstu, prilagođava i sjedinjuje sva osobna iskustva, zamisli i sjećanja.





Odrasli moraju biti primjer i pokazati smisao odgovornosti prema zakonu i redu: moraju dati sav svoj trud kako bi mladima bili uzor, trebaju im dati disciplinu i ljubav za kojom mladi žude i imaju veliku potrebu za njom.

Figure roditelja i osoba koje su bile značajne u djetinjstvu uključene su i nastavljaju živjeti u emotivnoj sferi osobe. Te "unutrašnje" prisutnosti pridonose strukturiranju osobnosti i racionalnom raspoloženju. Opasnost nastaje u činjenici da se često u obiteljskim odnosima daje malo prostora iskazivanju osjećaja i doticanju osjećaja, stoga, dominira agresivnost ili udaljenost ili pak nametanje i kontrola.

KAKO SPRIJEČITI NASILJE?

Kako možemo spriječiti nasilje uko nas? Za početak trebamo prestati biti šutljivi posmatrači. Problemi mladih su naši problemi. Roditelji moraju disciplinirati djecu sa mirnoćom, ali i odlučnošću. Odrasli moraju biti primjer i pokazati smisao odgovornosti prema zakonu i redu: moraju dati sav svoj trud kako bi mladima bili uzor, trebaju im dati disciplinu i ljubav za kojom mladi žude i imaju veliku potrebu za njom.

Odrasli u odnosima sa mladima moraju biti strana u koju oni vjeruju, dati im povjerenje i motivaciju da se suočavaju sa životom. Međutim, odrasli su često blijeda slika vrijednosti i idealna koje mladi interpretiraju kao formalne i isprazne. Mladi današnjice kao i oni od jučer imaju osnovne potrebe da ostanu svoji u ovom vremenu, stoga, im treba obitelj koja će ih prihvati, brinuti se o njima i usmjeravati ih prema vlastitoj samostalnosti. Mladi trebaju prihvati princip života koji im treba izreći i objasniti obitelj kako bi im se razvila moralna savjest što je potreban korak kako bi im se usadile norme i odgovornost koje će im služiti cijeli život.



Ali, mladi nemaju primjere za slijediti, uz to, često odrastaju u nesređenim i nemirnim obiteljima te su robovi neodgojenog i vulgarnog društva. Upravo tu činjenicu trebamo zajednički promijeniti.

Zajednica Mondo Nuovo nije samo terapeutski centar nego škola života čiji je cilj ponovno dovesti u ravnotežu čovjeka u svim njegovim aspektima kako bi ponovno pronašao samog sebe radeći uz pomoć operatera, psihologa, psihoterapeuta i ostalih dečki koji su u programu, na temama društva, škole, obitelji jer se tegobe, obilježavanja, droga i drugi problemi ne mogu više zaobići te je to prilika da osoba u Zajednici ponovno izgradi svoju osobnost.

Jedan od načina kako prenijeti poruku i iskustvo Zajednice Mondo Nuovo su i susreti tj. predavanja koje tim Zajednice (psiholog i operater) organiziraju po školama. Zajednica Mondo Nuovo uvijek prenosi slijedeću poruku mladima: da moraju imati svoje Ja, da ne smiju stavljati maske kako bi ih drugi prihvatali ili da bi bili u trendu, da moraju biti protagonisti u svom životu preuzimajući odgovornost za svoje odluke te da se ne smiju skrivati iza konzumacije droge i alkohola kako bi pobegli od stvarnosti.

Zajednica Mondo Nuovo također putem časopisa "Svjjetionik" prenosi poruku mladima pišući o njihovim strahovima, nemirima, željama i nadama.



Najgore je gurati glavu u pjesak

Ana Gluić



Prije svega da se predstavim. Zovem se Ana Gluić, majka od jednoga štićenika komune, ali kako se nadam da će ovaj sadržaj pročitati i širi krug ljudi zato sam imala potrebu predstaviti se.

Namjera mi je iznijeti svoja

iskustva i zapažanja od samog početka druženja i sudjelovanja u radu Savjetovališta. Moje je mjesto Benkovac i našemu savjetovalištu gravitira pet obitelji iz uže sredine i dvije obitelji s područja Šibenika. Sastajemo se jedanput mjesечно s voditeljicom Ivanom, a svaki četvrtak dežuraju dvoje roditelja u prostoriji Crvenog križa u Benkovcu. Na žalost, moram istaknuti i pored truda samih dečki koji se trude educirati javnost o problemu ovisnosti općenito, a posebno za ovo područje Benkovca, ukazivanja da problema u sredini gdje živimo ima, nitko nam se nije obratio za savjet, pomoći ili razgovor. Često se mi sami roditelji pitamo radi čega je to tako jer kada sam ja počinjala borbu za svog sina bilo je puno manje mogućnosti za vapajem pomoći nego sad. Ali s druge strane pripisujem to dobrim dijelom i prilično konzervativnoj sredini koja često odabire zavjet šutnje nego da se zna, a kad se problem drži u četiri zida ne može se ni pomoći. To govorim iz vlastitog iskustva, ali kad sam smogla snage priznati i sebi i drugima bit problema onda se problem i počeo rješavati.

Zato bih savjetovala svim roditeljima koji se nađu u sličnoj situaciji da ne guraju glavu u pjesak nego da se suoče s problemom i počnu ga rješavati za dobro svog djeteta, a i samih sebe. Najteže je priznati sebi, a kad to prevladaš manji je problem priznati i drugom, odnosno onom tko ti može pomoći.

Što se tiče naših mjesечnih sastanaka na njih sam u ove moje četiri godine dolazila redovno izuzev dva puta kad sam bila spriječena. Meni osobno svaki sastanak s ostalim roditeljima i Ivanom je bio zanimljiv i poučan. Kako je Ivana potkovana s iskustvom i znanjem o ovisničkoj problematici uviјek je na svakom novom sastanku imala i novu temu tako da se nismo susretali s ponavljanjem problematike nego smo se širili u tim spoznajama. Naravno, da su puno puta i roditelji diskutirali, iznosili svoja viđenja, iskustva, napretke svoje djece ako ih je bilo, a na žalost više su dominirali problemi, sporost napredovanja, ali i iznalaženje rješenja. Meni kao roditelju ti sastanci su značili jedan ispušni ventil gdje bi i mi iznosili svoje viđenje situacije, podijelili svoje strahove, veselili se svakom njihovom napretku, a i plakali skupa za njihov neuspjeh. Ja sam dugo dolazila na sastanke noseći grč u želudcu od bojazni da li će mi Ivana reći nešto loše, ali hvala Bogu u posljednje vrijeme to me pomalo popušta. I dalje sam na oprezu, ali s nadom da ide ka boljemu. Uloga sastanaka je apsolutno opravdana, a nadam se da će zaživjeti i Savjetovalište jer smo proširili vidokrug i dobrog i lošeg jer sada sam postala svjesna da nisam učestvovala u njima bila bih sigurno i sad začahurena u neznanju pronaći razumno i ispravno rješenje za zaista težak problem s kojim smo mi roditelji ovisnika suočeni. I na kraju ću izreći jedno veliko, veliko hvala i Sandru i Ivani i svim dečkima koji se trude da našoj djeci pomognu da riješe svoj problem na njihovu sreću, a naše roditeljsko zadovoljstvo kojega itekako zaslužujemo.



Zajednica pomaže i nama roditeljima

** Iskustvo majke čiji je sin u programu
Zajednice Mondo Nuovo*

Luiza Zečević

Što zajednica znači za naše sinove svima je poznato ili bi trebalo biti poznato. Što zajednica znači za roditelje, također je poznato, ali često zbog prešućenih pitanja, nedorečenih dilema mnogo toga ostaje otvoreno i stvara se nepotrebno određena nelagoda, nesnalažljivost. Naime, ulaskom sina u Zajednicu roditelji se nađu na "brisanom terenu". S jedne strane olakšanje što smo fizički i psihički spašeni od voljenog sina, s druge strane neizvjesnost, nesigurnost te strah od nužnih promjena u načinu razmišljanja, a i ponašanja kako prema sinovima još više prema nama samima.

Sve to napravi od nas osobe koje se dugo ne snalaze ni u vremenu ni u prostoru u kome trebaju funkcionirati na posve drugačiji način. Tu Zajednica mukotrpnim ponavljanjem uputa uskače i pomaže da sagledamo realnost iz drugog kuta u svoj njenoj ružnoći ili ljepoti.

Imati sina ovisnika vrlo je teško!!!

To smo svi iskusili i svi znamo, ali ulaskom naših sinova u Zajednicu dužni smo i trebamo smoći snage naučiti živjeti drugačije. Kako?!

Slušajući Alessandru, Ivanu, operatere te pokušati dio njihovih iskustava i sugestija unijeti u naš život.

Bez obzira na neizvjesnost koja je često prisutna pokušajmo živjeti s drugačijim vrijednostima kako bismo na ispravan način pomogli našim sinovima da krenu u drugačiji život. To nije moguće ako ne uspijevamo sami funkcionirati, nije moguće ako istim ili sličnim ponašanjem dočekujemo naše sinove i ako se ne oslobodimo strahova koji nam blokiraju dušu i tijelo.

Ne smatram da ljudi koji su sebe nesebično dali Zajednici ne mogu pogriješiti, donijeti krivu procjenu jer i oni su samo ljudi, ali u jedno sam potpuno sigurna, a to je činjenica da bez tih i takvih ljudi većina naših sinova danas ne bi bila živa.

Stoga, prihvatimo ih s dužnim poštovanjem i zahvalnošću, ali se također pobrinimo da međusobno uspostavimo više otvorenog dijaloga. Vjerujem da razgovorom možemo i trebamo izbjegći moguće dileme i strahove koji

nas roditelje, možda nepotrebno, ali ipak opterećuju. Na kraju, slažem se, teško je s nama roditeljima, ali teško je i nama roditeljima...





SVJETIONIK

Život u Zajednici

Dnevnići...

Isječci iz svakodnevnoga života Zajednice. Na stranicama dnevnika koje dečki pišu svakoga dana iznose svoje osjećaje, strahove, probleme, želje i sve one stvari koje svakodnevno žive i proživljavaju



Dan je započeo čudno. Tihomir je u jednome trenutku rekao da želi izaći iz zajednice, ali nakon što smo ja i Jure razgovarali sa njim, promijenio je odluku i ostao. Nakon toga je sve bilo manje-više u redu. Dečki su prilično mirni. Nadam se da se neće ponavljati gluposti koje su se događale posljednjih dana i da će atmosfera u centru biti dobra i pozitivna. Ja se osjećam dobro. Trudim se biti sa dečkima što više te biti što više prisutan u svemu što radimo. U mislima sa mamom i Sandrom...

Željko J. 16.03.2009

Današnji dan je na kraju krajeva završio dobro, iako se nije činilo da će tako završiti. Naime, ujutro sam htio napustiti zajednicu. Antonio i Sanjin su krenuli da me pronađu i vrate. Nakon dugog razgovora sa mamom, odlučio sam ostati u zajednici. Moram reći da sam se osjećao nakon toga mirnije, a posebno nakon što su mi rekli da je tu moju odluku i mene osobno pozdravio i Sandro

Boris, 15.03.2009

Dan je protekao mirno i smireno. Napokon smo postavili cijevi za vodu u kanal te ga zatrpalili. Nadamo se da će brzo stići i voda do kuće. Danas je s nama na ručku bio i Marinkov otac. Bilo mi je dragو čuti ono što govori i nadam se da će i Marinko shvatiti njegove riječi i da će se osjećati bolje. To isto želim i Kristijanu koji je posebno nervozan posljednjih dana. Laku noć svima!

Željko Ž., 03.04.2009





Bolje je davati nego primati

** Iskustvo bivšeg ovisnika koji sada vodi savjetovalište
Zajednice Mondo Nuovo u Zagrebu*

Franko Soldo

Moje napuštanje Zajednice Mondo Nuovo u srpnju 2007. je i nije nešto čime se ponosim budući sam izšao svojevoljno. Nakon tri godine oporavljanja, liječenja, u zajednici sam našao samog sebe i upoznao prave vrijednosti s kojima se danas borim kroz život. Ubrzo po izlasku oženio sam se djevojkom koja je cijelo vrijeme bila uz mene, moja najveća podrška, ali isto tako i razlog mog napuštanja zajednice.

Kako sam imao, a i imam, veliku ljubav prema zajednici nastavio sam komunicirati s njima, pa i biti pripadnik nje. Pokrenuo sam tj, preuzeo vođenje savjetovališta u Zagrebu. Savjetovališta koja zajednica pokreće kako bi pomogla roditeljima, a i svakome tko ima sličnih problema, tj. problema s drogama, alkoholom i drugim ovisnostima. Tu odgovornost sam prihvatio objeručke, pun želje da pomognem drugima, ali i pun sebe kako sam "pobjedio" smrt droge.

Bilo je prilično dosta roditelja kojima su sinovi u zajednici, te onih kojima su sinovi napustili zajednicu i nisu se dobro snašli, ali i drugih koji nisu mogli svojim postupcima urgirati da im sinovi odu na liječenje.

Na sve sam bio spreman, i još uvijek sam, ali neko vrijeme baš se i nisam dobro snalazio jer nisam svima mogao pomoći onako kako bi oni htjeli, pa bi i mene to pogodilo te sam se malo po malo i krivio radi toga. Počeo sam gubiti volju za odlazak na sastanke, ponekad bi se javljali mali problemi u bračnom životu jer nisam mogao dobiti ono što sam htio ili sam pogled na okolinu mi je bio dovoljan da se osjećam drugačijim od ostalih. A tu je i povratak na staro razmišljanje tj. na vrijeme prije drogiranja i vrijeme drogiranja dok sam živio u svom svijetu.

Sve to bi se dešavalo kad bi počeo razmišljati i misliti samo na sebe i kad bi na površinu izbila moja sebičnost. Zaboravio bi gdje sam bio i što sam bio, ali i što mogu biti. Samo bi razmišljao kako sam jadan, kako me nitko ne voli. Sve do trenutka u kojem bi primjetio da zapravo mogu puno pomoći drugima kroz razgovor i svojim životnim iskustvom. Taj osjećaj je teško opisati. Zajednica me učila da je uvijek bolje davati nego primati što je sto posto točno. Jer ne mogu vam opisati kako bi se veseo osjećao kad bih činio dobra djela.

Svi mogući nesporazumi u glavi bi nestali, a što je najbitnije došao bi do zaključka kako riješiti i svoj problem i to vrlo jednostavno: ne ga oplakivati, nego ga riješiti, zagrnuti rukave i boriti se!

Tako bi se javljala sve veća volja za sastanke, volja za raditi kolokvije s dečkima koji žele uči u zajednicu. Čak bi posjećivao i bolnice i savjetovao dečke da se problem droge i ovisnosti može riješiti jedino uz pomoć zajednice, a ne nekim tabletama.

Sa svim ovim sam vam htio reći da sa savjetovalištem i ljudima oko mene nije jednostavno, ali kad vidite dobre rezultate lakše je. A i toliki problemi s kojima se mnogi, a pogotovo roditelji, bore i što sve podnose mislim da nemamo pravo buniti se, čak štoviše samo možemo učiti od njih.

Još je jedna stvar jako bitna: svima nama je najlakše kad priznamo svoje probleme, kad ih podijelimo s drugima. U tom trenutku znamo da imamo nekog pored sebe i kad to učinimo biti ćemo slobodniji.

A kad čujete druge probleme, druga iskustva vidjet ćete da vama nije najgore.

Zato vas pozivam da nam se pridružite i pričate, plačete, tugujete, smijete se i veselite i riješite zajedno s nama vaše probleme.





SVJETIONIK

Život i Zajednica

Savjetovalište vođeno od jedne majke

Zdenka Adamek

* Savjetovalište u Rijeci nastavila je voditi majka bivšeg ovisnika

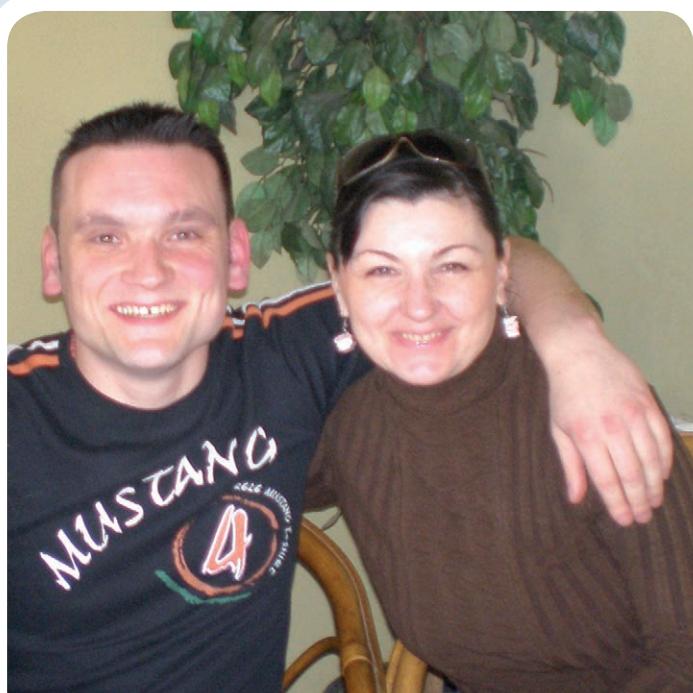
Nakon što je moj sin Dražen završio program i otisao iz Zajednice željela sam ostati u vezi s njom. Kada mi je predloženo da vodim Savjetovalište u Rijeci, prihvatile sam objeručke i shvatila da je to ono što sam željela. U prvom trenutku sam bila uzbudena i ponosna, puna euforije i entuzijazma. U drugom trenutku, kada sam malo razmisnila uhvatilo me strah. Nisam bila sigurna da li će ja to moći i da li sam sposobna za tako nešto. Kako ću uspjeti doprijeti do ovisničke psihe i biti korisna. Dražen mi je objasnio da je dovoljno da slušam što govore, bez obzira što se to što čujem meni činilo neprihvatljivo i čudno, zgražajuće ili za osudu. Ovisnike nitko ne sluša jer ih se ne doživljava kao ljudska bića, već kao otpad, šljam, propast. Ako ih slušam uspjeti ću nekoga zainteresirati za prvobitnu misiju. Da ode na liječenje u Zajednicu.

Tako sam i počela, prvi dečko je bio spreman za odlazak na put u Zajednicu. Bila sam tako sretna, najradije bih i sama s njim otišla. Rekla sam mu da se drži hrabro i da mu neće biti lako, da izdrži. I izdržao je. Jako malo. Veliko razočarenje, imala sam osjećaj da sam ja negdje pogriješila, ali sam shvatila da ne smijem toliko osobno shvaćati sve to i da ću jedino tako uspjeti.

Slijedećim dečkom i svima do sada sam naučila da ako dečko ne uspije ostati u Zajednici nije moj neuspjeh, a uvjerenja sam da će netko ostati na tom putu, jer i jedna spašena i izlijеčena duša je veliki uspjeh. Ja se neću predati jer znam da me trebaju. Kako god je mome sinu pružena ruka i nova prilika tako će se naći netko tko će također prihvati taj dar.

Savjetovalište u Rijeci djeluje u okviru Samostana časnih sestara milosrdnica u Kresnikovoj ulici, a osim pripreme ovisnika za odlazak na liječenje u terapijsku zajednicu Mondo Nuovo, obavljaju se i individualni i grupni sastanci s roditeljima i ostalim članovima obitelji ovisnika. Nakon završetka programa u terapijskoj zajednici u rad Savjetovališta se uključuju i rehabilitirani ovisnici kako bi im se pomoglo u njihovoj resocijalizaciji nakon izlaska iz terapijske zajednice. Savjetovalište je otvoreno

srijedom i subotom, a sastanak je potrebno prethodno dogоворити на број: 098 610 609. Velikog i otvorenog srca очекујем свакога кome је потребно изlijеčenje duše i promjena dosadašnjег начина живота.





Osmijeh je bio odgovor bez puno pitanja

Marija Švajcer

Teško je u kratkim crtama opisati puno toga i ne spomenuti nešto od prije. 26.7.2008. Danijela ostavljam u Nuniću. Ohrabrenje dobrih ljudi koji nas dovode u Nunić, svi oni dragi dečki koji nas dočekuju je slika koja ne blijedi, zatim Ivana, osoba čije riječi, savjeti daju hrabrost te ulijevaju veliku nadu da možemo dalje.

2.10.2008. Ivana je javila da je Danijel otišao u Italiju. Ponovno riječi ohrabrenja: "Marija biti će sve u redu, tamo je Sandro." Treći mjesec 2009. godine je sastanak u Zagrebu i Ivana je rekla da Danijel može primiti posjete. Uzbuđenje, radost, strah sve se miješa u meni. Kod kuće dogovor s tatom i ja se spremam za put. Uz veliku pomoć Ivane i dobrih ljudi s kojima krećem na put te njihovih savjeta i ohrabrenja na Veliku subotu stižemo u Italiju. Približavamo se odredištu, srce ubrzano kuca, prilaze nam dečki, stisak ruke i zagrljaji ulijevaju mi veliku hrabrost. Dolazi Danijel. Zagrljaj i njegove oči na koje se vratio osmijeh kojega već godinama nije bilo, dale su mi odgovor bez puno pitanja.



U razgovoru sam zaključila da Danijel želi doći do cilja koji ga vodi iz mračne tame i obmane kocke i vremena kojeg svi želimo zaboraviti. Susret sa Sandrom, osobom velikog srca koju je Bog predodredio jer "puno je zvanih, a malo je odabranih" da pomaže našoj djeci. Svi mi roditelji koji smo tamo bili došli smo s istim ciljem i željom da naša djeca izađu iz mraka i ugledaju svjetlost uskrslog Spasitelja. I nije bilo važno što ne razumijemo jezik, naši pogledi su govorili sve. Molili smo da naša djeca shvate da je put dug i trnovit, ali Isus je rekao "Ja sam put, istina i život." Tata, ja i svi iz kuće smo uz njega pa uz Božju pomoć i snagu neka zna da uvijek poslije kiše dolazi sunce uz koje ga čeka najveće blago na svijetu, njegova djeca Fran i Nika.

Zajednica Mondo Nuovo
Nunić bb, 22305 Kistanje
Tel: 022 - 785 8580 ; Fax: 022 - 785 8581
Mob: 098 - 610 609 ; 098 965 3206 ;
099 - 599 7638

SAVJETOVALIŠTA:

ZADAR: Josipa Jovića 1, Tel/Fax: 023 - 311 623

RIJEKA: Kresnikova 15, Tel: 098 - 610 609

ZAGREB: Maksimirska 12, Župa Sv.Jeronima
Tel: 091 - 3080 500

BENKOVAC: Petra Zoranića 5A
(prostorije Crvenog križa)
Tel: 098 - 610 609 ; 098 965 3206